

fælles standpunkter, hvis de kan enes herom i den konkrete sag. Det giver deres ord større vægt i den internationale politik, og det har været positivt i en række situationer.

Det vil fortsat være tilfældet, hvis den nuværende praksis bevares. Derimod vil en unionsstruktur, der indebærer majorisering af forsvarspolitisk samarbejde, betyde skabelse af en ny magtblok. Det vil dels betyde, at en række demokratiske stater, der hverken kan eller vil være med i blokpolitik, udelukkes fra EF, hvorved der sker en ny deling af Europa, og dels, at det bliver langt vanskeligere at skabe en stabil fred, baseret på en international retsorden, som er uforenelig med magtblokke, der uundgåeligt vil dominere andre stater. Fremtidens sikkerhedspolitik handler om at komme af med blokene, ikke om at skabe nye.

*

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil gerne støtte bidraget fra Det Konservative Folkeparti, Venstre og Centrum-Demokraterne, men ønsker dog at tilføje:

Mindretallet mener, at det er på høje tid, at Danmark tager stilling til eventuelt medlemskab af WEU. Netop nu, hvor Warszawa-pagten er under opløsning, og USA trækker nogle af sine styrker tilbage, er det vigtigt, at den vesteuropæiske del af NATO står sammen om de udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål til gavn for de østeuropæiske landes spinkle frihed med håb om en fremtid med økonomisk lykke.

NATO-topmødet i København den 6.-7. juni 1991 klargjorde nogle af de problemer, der kunne være bl.a. med hensyn til at få hele den europæiske del af NATO som medlem, både Nord- og Sydflanken (Norge og Tyrkiet), hvorefter WEU kan blive det forum, hvorigennem vi kan samarbejde, skabe tillid og forståelse for hele Europa.

WEU er intet alternativ til NATO, men et supplement – en bro, om man vil – mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og NATO.

WEU bør altså ikke være en del af hverken EF eller NATO, men en tredje dimension for den europæiske sikkerhed.

*

Et *femte mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) ønsker en beretning med bredest mulig tilslutning og beklager, at det ikke har været muligt at overvinde den forholdsvis lille uenighed, der er mellem forsvarsforligspartierne.

Mindretallet tilslutter sig Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres beretningsbidrag, bortset fra de afsnit som Det Konservative Folkeparti, Venstre og Centrum-Demokraterne ønsker ændret. Mindretallet ønsker endvidere, at sidste punktum i 1. afsnit i kapitel 4 (om NATO's tilpasning) udformes således:

»Det nye verdensbillede må naturligvis medføre ændringer i NATO og giver forhåbentlig i de kommende år grundlag for lavere udgifter til egentlige militære formål.«

I de øvrige tilfælde af uenighed er mindretallet bedst tilfreds med Det Konservative Folkepartis, Venstres og Centrum-Demokraternes udformning.

SF's beretningsbidrag indeholder også synspunkter i to afsnit, som mindretallet gerne havde set indbygget i flertallets beretning: nærmere betegnet (2. afsnit i kapitlet om CSCE og den europæiske sikkerhed):

»Det første fornødne er, at Helsinki-principperne nedfældes i en bindende traktat, der ratificeres af alle CSCE-staterne, inklusive USA og Sovjetunionen. På det grundlag må nedrustningsforhandlingerne intensiveres med henblik på at indgå en aftale, der sikrer, at staternes militære styrker under gensidig kontrol bringes så langt ned, at de er ude af stand til at angribe hinanden.«

samt (afsnit 2 i kapitlet om EF's rolle):

»EF spiller uundgåeligt en rolle i den globale økonomiske politik og i handelspolitikken. Her bør EF bidrage til en øget udliggning mellem Nord og Syd og altså afvikle sine egne protektionistiske holdninger. Det vil styrke den internationale sikkerhed. I Europa må EF – som